

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การที่วิทยาการและเทคโนโลยีทางด้านวิทยาศาสตร์ได้เจริญก้าวหน้าขึ้น ทำให้มีการคิดค้นและประดิษฐ์สิ่งแปลกใหม่ขึ้นมากมาย เพื่อให้ประโยชน์ในการใช้อำนวยความสะดวกและสบายให้แก่มนุษยชาติ เครื่องคอมพิวเตอร์ก็จัดเป็นสิ่งประดิษฐ์ที่เกิดมาจากความเจริญดังกล่าว ถ้าจะเปรียบกับประดิษฐกรรมต่างๆที่มนุษย์คิดค้นขึ้น คอมพิวเตอร์จัดเป็นเพียงสิ่งใหม่ที่เพิ่งเข้ามาสู่วงการเท่านั้น แต่สิ่งประดิษฐ์ใหม่นี้กลับได้รับความนิยม จนกลายเป็นอุปกรณ์ที่มีความสำคัญมากในทุกวงการ ทั้งนี้เพราะคอมพิวเตอร์เป็นเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพสูง ทำงานได้รวดเร็ว มีความแม่นยำ และสามารถนำไปใช้งานโดยตรงหรือประยุกต์ใช้กับเครื่องมืออื่นๆได้ด้วย (ชาตรี มรรคา 2526 : 17) ประโยชน์ของคอมพิวเตอร์มีอยู่เนืองนิตย์ มนุษย์สามารถนำเอาคอมพิวเตอร์มาใช้งานในทุกๆด้าน ตั้งแต่สิ่งที่เกี่ยวข้องในชีวิตประจำวันจนกระทั่งวิทยาศาสตร์ก้าวหน้า (สุพจน์ โกสีย์ยะจินดา 2514 : 14)

ในสภาพปัจจุบันวิทยาการและเทคโนโลยีด้านคอมพิวเตอร์มีการเปลี่ยนแปลง และเจริญก้าวหน้าในอัตราที่รวดเร็วมาก คอมพิวเตอร์รุ่นหลังๆจึงมีขนาดเล็กลง แต่มีประสิทธิภาพในการทำงานสูง และมีราคาถูกลง ทำให้คอมพิวเตอร์เข้ามามีบทบาทในวิถีชีวิตของคนไทยมากขึ้น และจะยิ่งเพิ่มมากขึ้นในอนาคต ทั้งในวงการธุรกิจ ธนาคาร ทหาร การเมือง ตุลาการ การแพทย์ อุตสาหกรรม และวงการศึกษ ความตื่นตัวในการนำคอมพิวเตอร์มาใช้ในธุรกิจด้านต่างๆขยายตัวไปอย่างรวดเร็ว จนบุคลากรด้านคอมพิวเตอร์ไม่เพียงพอกับความต้องการ จึงเกิดโรงเรียนสอนคอมพิวเตอร์ตั้งแต่ระดับพื้นฐานจนถึงระดับใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ช่วยงานได้เป็นจำนวนมาก

ในวงการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย กระทรวงศึกษาธิการมีโครงการที่จะนำหลักสูตรวิชาคอมพิวเตอร์ไปใช้ในโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายและระดับอาชีวศึกษา เพื่อให้สอดคล้องกับความเจริญก้าวหน้าทางการศึกษาด้านเทคโนโลยีในปัจจุบัน

ขณะนี้สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (สสวท) กำลังดำเนินการพัฒนาหลักสูตรและสื่อการสอนอยู่ (บียพร ศุภรัตน์เมธี, บรรณาธิการ 2527 : 16)

ระดับอาชีวศึกษา โรงเรียนอาชีวศึกษาของเอกชนหลายแห่งตระหนักถึงความสำคัญ และมองเห็นความจำเป็นที่จะให้นักศึกษามีความรู้ในเรื่องคอมพิวเตอร์ เพราะปัจจุบันบริษัทและห้างร้านต่างๆมีแนวโน้มที่จะนำเครื่องคอมพิวเตอร์มาใช้งานกันมากขึ้น จึงเปิดสอนวิชาไมโครคอมพิวเตอร์เป็นรายวิชาหนึ่งในหลักสูตรของโรงเรียนระดับอุดมศึกษา แต่เดิมวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยเปิดสอนวิชาคอมพิวเตอร์เป็นรายวิชาเลือกให้แก่นิสิตและนักศึกษาในบางสาขาวิชา เมื่อวิทยาการทางคอมพิวเตอร์เจริญก้าวหน้าขึ้น สถานศึกษาบางแห่ง อาทิจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มีโครงการที่จะพัฒนาหลักสูตรให้คอมพิวเตอร์เป็นรายวิชาบังคับพื้นฐานในทุกสาขาวิชา

ตามที่กล่าวมาข้างต้นจะเห็นว่า ผู้จัดการศึกษาในทุกระดับต่างเล็งเห็นความต้องการและความจำเป็นที่จะผลิตบุคลากรที่มีความรู้ทางด้านคอมพิวเตอร์ออกสู่ตลาดแรงงานมากขึ้น จึงเปิดสอนรายวิชาคอมพิวเตอร์เพื่อเสริมความรู้ให้แก่แก่นักเรียนนิสิตและนักศึกษา แต่การเรียนคอมพิวเตอร์ก็เช่นเดียวกับการเรียนรายวิชาอื่นๆ คือมีทั้งผู้เรียนจบและเรียนไม่จบ หรือบางคนต้องใช้เวลาเรียนมากกว่าที่กำหนดไว้

เนื่องจากการศึกษาเป็นสิ่งสำคัญในการพัฒนาประเทศ ประเทศทั้งหลายต่างก็เห็นความสำคัญของการศึกษาในฐานะที่เป็นจักรกลสำคัญในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ (Human Resources) ในการจัดการศึกษาสิ่งสำคัญที่นักการศึกษาควรจะคำนึงถึง คือ ตัวผู้เรียน (learner) กระบวนการเรียนรู้ (learning process) และสภาพการเรียนรู้ (learning situation). (Henry Clay Lindgren 1972 : 3)

ในด้านตัวผู้เรียนนั้นนักการศึกษาต่างยอมรับว่า การจัดการศึกษาที่ก็จะต้องคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลเป็นสำคัญ เพราะธรรมชาติของเด็กแต่ละคนย่อมจะมีบางสิ่งบางอย่างแตกต่างกันออกไป คนที่มีความสามารถหรือความถนัดใด หากได้ประกอบอาชีพหรือทำงานตามความสามารถและความถนัดของตนแล้วก็จะประสบความสำเร็จด้วยดีในงานนั้นๆ

นักจิตวิทยาและนักการศึกษาได้พยายามคิดหาเครื่องมือที่จะวัดความแตกต่างระหว่างบุคคล เพื่อใช้พยากรณ์ความสำเร็จในการศึกษาตลอดจนความสามารถในอาชีพ

วิธีการศึกษาความสามารถของบุคคลอย่างหนึ่ง คือ การใช้แบบทดสอบเป็นเครื่องมือวัด อัลเฟรด บิเน็ต (Alfred Binet) ได้ร่วมมือกับ ซีโอกอร์ ซีมอง (Theodore Simon) คิดและสร้างแบบทดสอบวัดเชาวน์ปัญญาขึ้นเป็นชุดแรก (บุญส่ง นิลแก้ว 2519 : 27) หลังจากนั้นได้มีการพัฒนาปรับปรุงแบบทดสอบและมีการศึกษาค้นหาความสามารถหรือความถนัดของแต่ละบุคคล โดยการสร้างแบบทดสอบชนิดต่างๆขึ้นแล้วนำไปทดสอบและแก้ไข

เมื่อเซอร์สโตน (Thurstone) ศึกษาสมรรถภาพสมองมนุษย์โดยวิธีวิเคราะห์องค์ประกอบ (Factor Analysis) แล้วพบว่าสมรรถภาพพื้นฐาน (Primary Mental Ability) ของมนุษย์แบ่งออกเป็น 7 ประการ คือ

1. สมรรถภาพด้านภาษา (Verbal Factor)
2. สมรรถภาพด้านตัวเลข (Number Factor)
3. สมรรถภาพด้านความจำ (Memory Factor)
4. สมรรถภาพด้านความคล่องแคล่วในการใช้คำ (Word Fluency)
5. สมรรถภาพด้านเหตุผล (Reasoning Factor)
6. สมรรถภาพด้านมิติสัมพันธ์ (Spatial Factor)
7. สมรรถภาพด้านการรับรู้ (Perceptual Factor)

สมรรถภาพสมองทั้ง 7 ประการนี้ ถือว่าเป็นสมรรถภาพพื้นฐานทางสมองที่มีอยู่ในมนุษย์ทุกคน แต่มีมากน้อยแตกต่างกันออกไปในแต่ละด้านตามแต่ละบุคคล (สมบูรณ์ ชิตพงศ์ และสำเริง บุญเรืองรัตน์ 2518 : 6) นักจิตวิทยาและนักการศึกษาที่สนใจได้นำผลจากการวิเคราะห์สมรรถภาพพื้นฐานของมนุษย์นี้เป็นหลักในการสร้างแบบทดสอบความถนัด

แบบทดสอบความถนัดโดยทั่วไปแบ่งออกเป็น 2 ประการใหญ่ๆ คือ

1. ความถนัดทางการเรียน (Scholastic Aptitude)
2. ความถนัดพิเศษ (Special Aptitude)

แบบทดสอบความถนัดทางการเรียนที่นิยมใช้กันแพร่หลาย เช่น แบบทดสอบ

คีเอที (DAT : Differential Aptitude Test Battery)¹ แบบทดสอบ
พีเอ็มเอ (PMA : SRA Primary Mental Ability Tests) แบบทดสอบ
จีเอทีบี (GATB : General Aptitude Test Battery) เป็นต้น

แบบทดสอบความถนัดพิเศษเป็นแบบทดสอบที่วัดความถนัดเฉพาะแต่ละด้าน เช่น
ความถนัดทางด้านดนตรี ความถนัดทางด้านช่าง ความถนัดด้านคอมพิวเตอร์ เป็นต้น
แบบทดสอบความถนัดพิเศษนี้บางด้านมีการแบ่งออกเป็นแบบทดสอบหลายชุด แต่ละชุดวัด
ความสามารถหรือความถนัดที่แตกต่างกัน

แบบทดสอบความถนัดด้านคอมพิวเตอร์ บางชุดวัดความถนัดทางโอเปอร์ -
เรเตอร์ เช่น แบบทดสอบซีโอเอบี (COAB : Computer Operator Aptitude
Battery) บางชุดวัดความถนัดทางโปรแกรมเมอร์ เช่น แบบทดสอบซีพีเอบี
(CPAB : Computer Programmer Aptitude Battery)² แบบทดสอบ
เอทีพีพี (ATPP : IBM Aptitude Test for Programmer Personnel)³

¹แบบทดสอบคีเอที (DAT) เป็นแบบทดสอบซึ่งใช้พยากรณ์ความสำเร็จใน
อาชีพและการเรียนวิชาต่างๆ ประกอบด้วยแบบทดสอบย่อย 8 ฉบับ คือ

1. แบบทดสอบคำนวณจำนวน (Numerical Ability)
2. แบบทดสอบคำนวณเหตุผลเชิงถ้อยคำ (Verbal Reasoning)
3. แบบทดสอบคำนวณเหตุผลเชิงนามธรรม (Abstract Reasoning)
4. แบบทดสอบความเร็วและถูกต้องของงานเสมียน (Clerical Speed
and Accuracy)
5. แบบทดสอบเหตุผลเชิงกล (Mechanical Reasoning)
6. แบบทดสอบความสัมพันธ์เชิงมิติ (Space Relation)
7. การใช้ภาษา I - การสะกดคำ (Language Usage I - Spelling)
8. การใช้ภาษา II - ไวยากรณ์ (Language Usage II - Grammar)

²แบบทดสอบซีพีเอบี (CPAB) ประกอบด้วยแบบทดสอบย่อย 5 ฉบับ คือ
Verbal Meaning, Reasoning , Letter Series , Number Ability
และ Diagramming

³แบบทดสอบเอทีพีพี (ATPP) ประกอบด้วยแบบทดสอบย่อย 3 ฉบับ คือ
Letter Series, Figure Series และ Arithmetical Reasoning

สำหรับงานวิจัยที่เกี่ยวกับแบบทดสอบดีเอที (DAT) นั้น เอลตันและมอร์ริส (Elton and Morris) ได้ใช้แบบทดสอบดีเอที แบบทดสอบเอซีอี (ACE : American Council on Educational Psychology Examination) และแบบทดสอบอิงลิช โค - ออฟ แมคานิค ออฟ เอกเพรสชั่น ฟอรั่มเอ็กซ์ (English Co-op Mechanics of Expression Form X) ทดสอบนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ของมหาวิทยาลัยเบอร์มิงแฮมเซาท์เทิร์น (Birmingham Southern College) จำนวน 135 คน เพื่อศึกษาประสิทธิภาพของแบบทดสอบทั้งสามฉบับในการทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนจากแบบทดสอบแต่ละชุดกับคะแนนวิชาประวัติศาสตร์ ภาษาอังกฤษ ฟิสิกส์ และระดับคะแนนเฉลี่ยของภาคเรียนที่ 1 ผลปรากฏว่าแบบทดสอบดีเอทีเป็นตัวทำนายที่ดีที่สุด (Elton and Morris 1956 : 139-143) :

มิทฮอลแลนด์และวอร์มเมอร์ (Mitholland and Wormer) ได้ศึกษาพบว่าเครื่องมือที่ดีในการทำนายสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนของนักเรียนไฮสกูล ได้แก่ แบบทดสอบความถนัดด้านเหตุผลเชิงถ้อยคำ (Verbal Reasoning) ด้านจำนวน (Numerical Ability) ด้านเหตุผลเชิงนามธรรม (Abstract Reasoning) และด้านความสัมพันธ์เชิงมิติ (Space Relation) (ปริญา บุญธรรม 2519 : 15)

อีวาลด์ (Ewald) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนจากแบบทดสอบดีเอที (DAT) แบบทดสอบเอซีอี (ACE) กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในหมวดวิชาต่างๆ ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 206 คน และนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ของวิทยาลัยในรัฐไอโอวา จำนวน 55 คน ผลปรากฏว่าคะแนนจากแบบทดสอบความถนัดด้านเหตุผลเชิงถ้อยคำและด้านจำนวน ใช้ทำนายผลสัมฤทธิ์ได้ทุกหมวดวิชา (Ewald 1961 : 800)

จากผลการวิจัยที่กล่าวมาจะเห็นว่าแบบทดสอบดีเอที (DAT) เป็นเครื่องมือที่ดีในการทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผลการเรียนวิชาคอมพิวเตอร์ก็จัดเป็นผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาหนึ่ง กล่าวคือมีทั้งผู้ที่สอบผ่านและสอบไม่ผ่าน ดังนั้นผู้วิจัยจึงใช้แบบทดสอบความถนัดดีเอทีด้านเหตุผลเชิงถ้อยคำ (Verbal Reasoning) พหุคูณ โดยสมถวิล แผลมส์ ด้านจำนวน (Numerical Ability) พหุคูณ โดยชลลดา ชินะศิริกุล ด้านเหตุผลเชิงนามธรรม (Abstract Reasoning)

พัฒนาโดยกฤตกร กล่อมจิต และก้านความสัมพันธ์เชิงมิติ (Spatial Relation)
พัฒนาโดยสมจิตต์ ทิพย์สุวรรณศิริ เป็นเครื่องมือในการทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
คอมพิวเตอร์

เนื่องจากแบบทดสอบซีพีเอบี (CPAB) และแบบทดสอบเอทีพีพี (ATPP)
ซึ่งเป็นแบบทดสอบวัดความถนัดทางโปรแกรมเมอร์ มีแบบทดสอบย่อยฉบับหนึ่งวัดความ
สามารถด้านเดียวกัน คือ แบบทดสอบการเรียงลำดับตัวอักษร (Letter Series)
แบบทดสอบฉบับนี้เป็นแบบทดสอบวัดสมรรถภาพด้านเหตุผล

ความมีเหตุผลเป็นความสามารถในการไล่เรียงหารายละเอียดของข้อเท็จจริง
ปัญหา หรือสถานการณ์ต่างๆ เพื่อนำไปเปรียบเทียบพิจารณาไตร่ตรองแล้วรวบรวม
รายละเอียดเหล่านั้นไปตัดสินใจชี้ขาดในเรื่องเหล่านั้นอย่างเหมาะสม ความถนัดด้านเหตุ
ผลเป็นคุณลักษณะพื้นฐานที่จำเป็นสำหรับการเล่าเรียนในทุกสาขาวิชา เพราะทุกกิจ
กรรมที่ต้องใช้ความคิดย่อมต้องการความคิดที่เหมาะสมด้วยเหตุผล ดังนั้นการใช้ข้อสอบ
ความถนัดเพื่อทำหน้าที่พยากรณ์ความสำเร็จในอนาคตของบุคคล มักจะมีการวัดองค์
ประกอบด้านเหตุผลเพื่อช่วยทำหน้าที่ดังกล่าวทุกครั้งไป (ประกิจ รัตนสุวรรณ 2525 :
313)

จะเห็นได้ว่าแบบทดสอบการเรียงลำดับตัวอักษร เป็นแบบทดสอบที่มีความ
สำคัญต่อการทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผู้วิจัยจึงคิดสร้างแบบทดสอบการเรียงลำดับ
ตัวอักษร เพื่อใช้เป็นเครื่องมือทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคอมพิวเตอร์

การนำคอมพิวเตอร์เข้ามาประยุกต์ใช้กับงาน งานที่ใช้มักเป็นงานที่ไม่ใช่
การใช้ครั้งเดียว แต่เป็นงานที่มีการกระทำซ้ำๆกันหลายครั้งหลายหน ซึ่งการทำงาน
อย่างเดียวกันแต่ทำหลายๆครั้งนั้น " วิธีการ " มักจะเหมือนกัน จะต่างกันก็เฉพาะ
" ค่าของข้อมูล " ที่ได้

ในการใช้คอมพิวเตอร์ทำงานมีขั้นตอนในการดำเนินงาน ดังนี้

1. การแจกแจงโจทย์หรือรายละเอียดของงานเป็นส่วนย่อยๆ เรียกว่า
การวิเคราะห์งาน (Job Analyzation) หรือการวิเคราะห์ที่โจทย์ (Problem
Analyzation)

2. การเขียนผังงาน (Flowcharting) เป็นการนำภาพแสดงลำดับ
ขั้นตอนในการทำงาน ซึ่งทำให้เข้าใจติดตามได้ง่าย สามารถสอบทานและชี้จุดที่จะ

คองปรับปรุงแก้ไขใค้ชัดเจน

3. การเขียนโปรแกรม
4. การป้อนโปรแกรมและข้อมูลเข้าเครื่อง
5. การตรวจสอบแก้ไขข้อผิดพลาด (ศิริพร สาเกตทอง 2526 : 3-5)
การวิเคราะห์โจทย์และการเขียนผังงาน ขั้นตอนทั้งสองเป็นส่วนที่ทำก่อนการ

เขียนโปรแกรม การวิเคราะห์และการเขียนผังงานนี้สำหรับโจทย์หรืองานเล็กๆอาจจะไม่จำเป็น โดยเฉพาะอย่างยิ่งถ้าผู้เขียนโปรแกรมรู้เรื่องนั้นๆเป็นอย่างดี แต่สำหรับงานที่ใหญ่ซึ่งเขียนโปรแกรมออกมาแล้วยาวเกินกว่าครึ่งหน้า งานในสองขั้นตอนนี้จำเป็นอย่างยิ่ง เพราะการเขียนผังงานทำให้สามารถตรวจสอบขั้นตอนว่ามีความถูกต้องครบถ้วนหรือไม่ บุคคลที่มีความเข้าใจและสามารถเขียนผังงานได้ถูกต้อง จะเขียนโปรแกรมได้ถูกต้องข้อมูลที่ได้รับจากเครื่องคอมพิวเตอร์ก็ปราศจากข้อผิดพลาด

แบบทดสอบซีพีเอบี (CPAB) มีแบบทดสอบย่อย ชื่อ แผนภาพ

(Diagramming) วัดความสามารถในการวิเคราะห์ผังงาน โดยโจทย์จะกำหนดกรุปผังงานที่มีบางส่วนขาดหายไป แล้วให้พิจารณาว่าส่วนที่ขาดหายไปควรจะเป็นอย่างไรจากข้อความที่กำหนดเป็นตัวเลือก

จากที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยได้เห็นความสำคัญของการเขียนผังงาน จึงสร้างแบบทดสอบแผนภาพ เพื่อใช้เป็นเครื่องมือร่วมกับแบบทดสอบความถนัดด้านเหตุผลเชิงถ้อยคำ จำนวน เหตุผลเชิงนามธรรม ความสัมพันธ์เชิงมิติ และการเรียงลำดับตัวอักษร ทานายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคอมพิวเตอร์ พร้อมทั้งศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความถนัดด้านเหตุผลเชิงถ้อยคำ จำนวน เหตุผลเชิงนามธรรม ความสัมพันธ์เชิงมิติ การเรียงลำดับตัวอักษร และแผนภาพ กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคอมพิวเตอร์ของนักเรียนระดับ ปวช. ชั้นปีที่ 3 ในโรงเรียนอาชีวศึกษา

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยมีวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังนี้

1. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่างๆ คือ คะแนนจากแบบทดสอบความถนัดด้านเหตุผลเชิงถ้อยคำ จำนวน เหตุผลเชิงนามธรรม ความสัมพันธ์เชิงมิติ การเรียงลำดับตัวอักษร และแผนภาพ กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคอมพิวเตอร์ ของ

นักเรียนโรงเรียนอาชีวศึกษา

2. เพื่อศึกษาว่าตัวแปรอิสระ ซึ่งเป็นแบบทดสอบความถนัดทั้ง 6 ฉบับร่วมกัน สามารถทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคอมพิวเตอร์ของนักเรียนโรงเรียนอาชีวศึกษาได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติหรือไม่ และเพื่อเปรียบเทียบความสำคัญในการมีส่วนทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคอมพิวเตอร์ของตัวแปรแต่ละตัว

3. เพื่อสร้างสมการทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคอมพิวเตอร์ของนักเรียนโรงเรียนอาชีวศึกษาของแต่ละโรงเรียน โดยใช้ตัวแปรความถนัด

สมมติฐานของการวิจัย

การวิจัยได้ตั้งสมมติฐานของการวิจัยไว้ดังนี้

1. คะแนนจากแบบทดสอบความถนัดคัดค้านเหตุผลเชิงถ้อยคำ จำนวน เหตุผลเชิงนามธรรม ความสัมพันธ์เชิงมิติ การเรียงลำดับตัวอักษร และแผนภาพ มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคอมพิวเตอร์ของนักเรียนโรงเรียนอาชีวศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

2. คะแนนจากแบบทดสอบความถนัดที่ใช้ทั้ง 6 ฉบับ สามารถร่วมกันทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคอมพิวเตอร์ของนักเรียนในโรงเรียนอาชีวศึกษาได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยมีขอบเขตของการวิจัย ดังนี้

1. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียนโรงเรียนอาชีวศึกษาระดับ ปวช. (ประกาศนียบัตรวิชาชีพ) ชั้นปีที่ 3 หรือระดับ ปวส. (ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง) ชั้นปีที่ 1 ที่ผ่านการเรียนวิชาคอมพิวเตอร์มาแล้วอย่างน้อย 1 รายวิชา และปัจจุบันกำลังเรียนวิชาคอมพิวเตอร์

นักเรียนระดับ ปวช. ชั้นปีที่ 3 เป็นนักเรียนจากโรงเรียนโยนออฟอาร์คพัฒนชยการและโรงเรียนเทคนิคศรีวิวัฒนา

นักเรียนระดับ ปวส. ชั้นปีที่ 1 เป็นนักเรียนจากโรงเรียนเซนต์จอห์นเทคนิคกรุงเทพ

2. ขอบเขตของตัวแปร

ตัวแปรอิสระ (Independent Variable) คือ ตัวแปรที่ใช้เป็นตัวทำนาย (Predictor) ได้แก่ คะแนนจากแบบทดสอบความถนัด 6 ฉบับ ดังนี้

แบบทดสอบความถนัดคำแทนเหตุผลเชิงถ้อยคำ เป็นแบบทดสอบฉบับหนึ่งของแบบทดสอบความถนัดคีเอที (DAT) ซึ่งสร้างโดย ยอร์จ เค. เบนเนทท์ ฮาโรล จี. ซีซอร์ และอเล็กซานเดอร์ จี. เวสแมน (George K. Bennett , Harold G. Seashore and Alexander G. Wesman) พัฒนาเป็นฉบับภาษาไทยโดย สมถวิล แผลมสั๊ก มี 48 ข้อ ใช้เวลาทำแบบทดสอบ 30 นาที

แบบทดสอบความถนัดคำนวณจำนวน เป็นแบบทดสอบฉบับหนึ่งของแบบทดสอบความถนัดคีเอที (DAT) ซึ่งสร้างโดย ยอร์จ เค. เบนเนทท์ ฮาโรล จี. ซีซอร์ และอเล็กซานเดอร์ จี. เวสแมน (George K. Bennett , Harold G. Seashore and Alexander G. Wesman) พัฒนาเป็นฉบับภาษาไทยโดย ชลลดา ชินะศิริกุล มี 40 ข้อ ใช้เวลาทำแบบทดสอบ 40 นาที

แบบทดสอบความถนัดคำแทนเหตุผลเชิงนามธรรม เป็นแบบทดสอบฉบับหนึ่งของแบบทดสอบความถนัดคีเอที (DAT) ซึ่งสร้างโดย ยอร์จ เค. เบนเนทท์ ฮาโรล จี. ซีซอร์ และอเล็กซานเดอร์ เวสแมน (George K. Bennett , Harold G. Seashore and Alexander G. Wesman) พัฒนาเป็นฉบับภาษาไทยโดยกฤตกร กล่อมจิต มี 50 ข้อ ใช้เวลาทำแบบทดสอบ 40 นาที

แบบทดสอบความถนัดคำนวณความสัมพันธ์เชิงมิติ เป็นแบบทดสอบฉบับหนึ่งของแบบทดสอบความถนัดคีเอที (DAT) ซึ่งสร้างโดย ยอร์จ เค. เบนเนทท์ ฮาโรล จี. ซีซอร์ และอเล็กซานเดอร์ เวสแมน (George K. Bennett , Harold G. Seashore and Alexander G. Wesman) พัฒนาเป็นฉบับภาษาไทยโดยสมจิตต์ ทิพย์สุวรรณศิริ มี 38 ข้อ ใช้เวลาทำแบบทดสอบ 40 นาที

แบบทดสอบการเรียงลำดับตัวอักษร ผู้วิจัยสร้างขึ้น มี 28 ข้อ ใช้
เวลาทำแบบทดสอบ 35 นาที

แบบทดสอบแผนภาพ ผู้วิจัยสร้างขึ้น มี 24 ข้อย่อย ใช้เวลาทำ
แบบทดสอบ 30 นาที

ข้อตกลงเบื้องต้นของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีข้อตกลงเบื้องต้น ดังนี้

1. เกรดที่แสดงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคอมพิวเตอร์ของนักเรียนในแต่ละโรงเรียน เป็นตัวแทนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคอมพิวเตอร์ของนักเรียน
2. นักเรียนทุกคนทำแบบทดสอบความถนัดทุกฉบับเต็มความสามารถ

ความจำกัดของการวิจัย

ผลการวิจัยครั้งนี้อาจคลาดเคลื่อน เพราะวิชาคอมพิวเตอร์ของโรงเรียนอาชีวศึกษาเป็นวิชาที่เรียนต่อเนื่องกัน และช่วงเวลาที่เก็บรวบรวมข้อมูลเป็นตอนต้นของภาคปลายปีการศึกษา 2527 นักเรียนที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างทั้งเรียนวิชาคอมพิวเตอร์ไม่จบหลักสูตร เกรดเฉลี่ยที่ได้เป็นตัวแทนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉพาะวิชาคอมพิวเตอร์ที่เรียนผ่านมา ไม่ได้เป็นตัวแทนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคอมพิวเตอร์ตลอดหลักสูตร

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

ความถนัดด้านเหตุผลเชิง ถ้อยคำ	หมายถึง	ความสามารถในการสรุปความสัมพันธ์ ระหว่างคำ 2 คู่ ได้ว่าสอดคล้องกันทางใจ โดยการเลือกคำตอบได้อย่างถูกต้อง
ความถนัดด้านจำนวน	หมายถึง	ความสามารถในการศึกษาคำนวณตัวเลขได้ ถูกต้อง
ความถนัดด้านเหตุผลเชิง นามธรรม	หมายถึง	ความสามารถในการรับรู้ การสร้างมโนภาพ การอุปมานโดยใช้สัญลักษณ์ที่เป็นนามธรรม

ความถนัดด้านความสัมพันธ์ เชิงมิติ	หมายถึง	ความสามารถในการมองเห็นภาพที่เกิดจาก ความนึกคิด และภาพ 3 มิติได้
ความถนัดด้านกรรการเรียง ลำดับตัวอักษร	หมายถึง	ความสามารถในการหาตัวอักษรที่อยู่ถัดไป จากชุดตัวอักษรที่กำหนด
ความถนัดด้านแผนภาพ	หมายถึง	ความสามารถในการหาข้อความจากตัวเลือก เติมลงในช่องว่างของรูปผังงาน เพื่อให้ รูปผังงานสมบูรณ์
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คอมพิวเตอร์	หมายถึง	เกรดเฉลี่ยวิชาคอมพิวเตอร์ ตั้งแต่รายวิชา แรกที่เรียนจนถึงรายวิชาที่เรียนในภาคต้น ของปีการศึกษา 2527
นักเรียน	หมายถึง	ผู้ที่กำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียนอาชีวศึกษา ระดับ ปวช. ชั้นปีที่ 3 หรือระดับ ปวส. ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2527 ที่เลือกเรียน วิชาคอมพิวเตอร์

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย

การวิจัยมีประโยชน์ดังนี้

1. เพื่อทราบถึงความสัมพันธ์ระหว่างความถนัดด้านเหตุผลเชิงถ้อยคำ
จำนวน เหตุผลเชิงนามธรรม ความสัมพันธ์เชิงมิติ การเรียงลำดับตัวอักษร และ
แผนภาพ กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคอมพิวเตอร์ของนักเรียนในโรงเรียนอาชีว
ศึกษา
2. เพื่อทราบลำดับความสำคัญของแบบทดสอบทั้ง 6 ฉบับ ในการทำนาย
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคอมพิวเตอร์
3. เพื่อได้สมการทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคอมพิวเตอร์ โดยใช้
ตัวแปรความถนัดด้านต่างๆ
4. เพื่อเป็นแนวทางสำหรับผู้วิจัยอื่นๆ ในการค้นหาตัวแปรด้านความถนัดที่
จะใช้ทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคอมพิวเตอร์